

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement- מימרא ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא- key:	

שבת-הזורק		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
הזורק מרשות הרבים לרשות הרבים ורשות היחיד באמצע, ארבע אמות - חייב, פחות מארבע אמות - פטור.	תנו רבנן:											■	◇
מאי קא משמע לך?												^	
הא קא משמע לך: רשויות מצטרפות, ודלא אמרינן קלוטה כמה שהונחה.												!	
המעביר ארבע אמות ברשות הרבים מקורה - פטור, לפי שאינו דומה לדגלי מדבר.	רב שמואל בר יהודה אמר רב אבא אמר רב הונא אמר רב:											■	◇
איני? והא עגלות דמקורות הויין												?	
עגלות, תחתיהן וביניהן וצדיהן - רשות הרבים	ואמר רב משום רבי חייא:											■	◇
כי קאמר רב - בדראתא.												!	◇
מכדי, אורכא דעגלה כמה הוי - חמש אמי, פותיא דקרש כמה הוי - אמתא ופלא, כמה מותיב - תלתא, פשא ליה פלאג דאמתא, כי שדי ליה מר ביני וביני - כלבוד דמי												?	◇
מי סברת קרשים אפותייהו הוה מנח להו? אהודן מנח להן												!	
סוף סוף, סומכא דקרש כמה הוי - אמתא, כמה הוה מותיב - ארבעה, פשא לה אמתא, כי שדי לה מר ביני וביני - כלבוד דמי. הניחא למאן דאמר קרשים מלמטן עוביין אמה, מלמעלן כלין והולכין עד כאצבע -												?	◇
באטבעי.	רב כהנא:											!	◇
אטבעי היכא מנח להו - אנבא דעגלה, עגלה גופא מקורה הוי?												?	◇
ביתדות.	שמואל:											!	◇
קרשים מלמטן עוביין אמה, ומלמעלן כלין והולכין עד כאצבע, שנאמר (שמות כו) יהיו תמים על ראשו ולהלן הוא אומר (יהושע ג) תמו נכרתו דברי רבי יהודה.	תנו רבנן: [רבי יהודה]											■	◇
כשם שמלמטן עוביין אמה, כך מלמעלן עוביין אמה, שנאמר יחדו.	רבי נחמיה:											■	◇
והכתיב תמים												?	
ההוא דליתו שלמין, ולא ליתו - דניסרא.												!	
ואידך נמי, הכתיב יחדן												?	
ההוא דלא לישלחופינהו מהדדי.												!	
בשלמא למאן דאמר כשם שמלמטן עוביין אמה כך מלמעלן עוביין אמה - היינו דכתיב (שמות כו) ולירכתי המשכן ימה תעשה ששה קרשים ושני קרשים תעשה למקצעת דאתי פותיא דהני, ממלי ליה לסומכא דהני. אלא למאן דאמר מלמטן עוביין אמה, מלמעלן כלין והולכין עד כאצבע - האי עייל והאי												?	◇
דשפי להו כי טורין.												!	◇
(שמות כו) והבריה התיכן בתוך הקרשים. תנא: בנס היה עומד.	[תנא]											■	◇
(שמות כו) ואת המשכן תעשה עשר יריעת ארך היריעה האחת שמנה ועשרים באמה שדי אורכייהו לפותיא דמשכן, כמה הויא עשרין ותמני, דל עשר לאיגרא - פשא להו תשע להאי גיסא ותשע להאי גיסא.												■	◇
מיגליא אמה דאדנים	לרבי יהודה:											■	◇
מיגליא אמה דקרשים.	לרבי נחמיה:											■	◇
שדי פותייהו לאורכא דמשכן, כמה הויא - ארבעין, דל תלתין לאיגרא - פשא להו עשר												■	◇
מכסיא אמה דאדנים	לרבי יהודה:											■	◇
מיגליא אמה דאדנים.	לרבי נחמיה:											■	◇
(שמות כו) ועשית יריעת עזים לאהל וגו' ארך היריעה האחת שלשים באמה וגו' שדי אורכייהו לפותיא דמשכן כמה הויא - תלתין. דל עשר לאיגרא - פשא להו עשר להאי גיסא ועשר להאי גיסא												■	◇

disputants-חולקים-♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא-■ ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה-■
מקרא-key:	

שבת-הזורק		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
מיכסיא אמה דאדנים	לרבי יהודה:											◇	צח:	
מיגליא אמה דאדנים.	לרבי נחמיה:											◇	צח:	
(שמות כו) והאמה מזה והאמה מזה בעדף - לכסות אמה של אדנים, דברי רבי יהודה.	תניא נמי הכי: [רבי יהודה]												צח:	
לכסות אמה של קרשים.	רבי נחמיה												צח:	
שדי פתייהו לאורכיה דמשכן, כמה הוא - ארבעין וארבע, דל תלתין לאיגרא - פשא להו ארבע סרי, דל תרתי לכפלא, דכתיב (שמות כו) וכפלת את היריעה הששית אל מול פני האהל - פשא להו תרתי סרי.												◇	צח:	
בשלמא לרבי יהודה - היינו דכתיב חצי היריעה העדפת תסרה אלא לרבי נחמיה מאי תסרה?												⚡	צח:	
תסרח מחברותיה.	[לרבי נחמיה]											!	◇	צח:
למה משכן דומה - לאשה שמהלכת בשוק, ושפוליה מהלכין אחריה.	תנא דבי רבי ישמעאל:												◇	צח:
חרוצים היו קרשים, וחלולים היו האדנים, ונראין קרסין בלולאות ככוכבים ברקיע.	תנו רבנן:												◇	צח: